

Bruxelles, 31 octombrie 2018
(OR. en)

13800/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0379(NLE)**

ENV 711

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	31 octombrie 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 731 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a treizeci și opta reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa cu privire la modificarea anexelor II și III

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 731 final.

Anexă: COM(2018) 731 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.10.2018
COM(2018) 731 final

2018/0379 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a treizeci și opta reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa cu privire la modificarea anexelor II și III

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în vederea celei de a treizeci și opta reuniuni anuale a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, care se va desfășura în Franța, la Strasbourg, în perioada 27-30 noiembrie 2018, în ceea ce privește adoptarea preconizată de către Comitetul permanent a unei decizii referitoare la două modificări ale anexelor II și III la convenție.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice

Convenția din 1979 privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna) (denumită în continuare „acordul”) are ca obiect conservarea florei și faunei sălbatice din Europa și a habitatelor lor naturale, în special a celor pentru a căror conservare este necesară cooperarea mai multor state. Convenția reprezintă un tratat interguvernamental, încheiat sub egida Consiliului Europei. Acordul a intrat în vigoare la 1 iunie 1982. Comunitatea Europeană este parte contractantă la acest acord începând de la 1 septembrie 1982¹. În prezent acordul are 51 de părți contractante, printre care se numără și toate statele membre ale UE.

2.2. Comitetul permanent

Comitetul permanent este organul de decizie al convenției, având competența de a evalua starea de conservare a speciilor și, prin urmare, de a revizui listele acestora din anexele la convenție. Funcțiile sale sunt enumerate la articolele 13-15 din acord. Comitetul se reunește cel puțin o dată la doi ani și atunci când majoritatea părților contractante formulează o astfel de cerere. A devenit un lucru obișnuit pentru Comitetul permanent să se întâlnească în fiecare an.

Poziția Uniunii în ceea ce privește modificările anexelor este stabilită printr-o decizie a Consiliului, pe baza unei propuneri a Comisiei.

2.3. Actul avut în vedere de Comitetul permanent

În perioada 27-30 noiembrie 2018, la cea de a treizeci și opta reuniune anuală a Comitetului permanent al acordului, care se va desfășura în Franța, la Strasbourg, urmează să se adopte o decizie cu privire la două modificări referitoare la anexele II și III la acord („actul avut în vedere”).

În conformitate cu articolul 17 din acord, o modificare a anexelor se adoptă cu o majoritate de două treimi din părțile contractante. Modificarea intră în vigoare pentru toate părțile în termen de trei luni de la adoptarea de către Comitetul permanent, cu excepția cazului în care o treime din părțile contractante au notificat obiecții. Toate modificările intră în vigoare pentru părțile contractante care nu au notificat obiecții.

Actul avut în vedere are drept scop modificarea anexelor II și III la acord, în conformitate cu dispozițiile articolului 17 al acestuia.

¹ Decizia 82/72/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1981 privind încheierea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, JO L 38, 10.2.1982, p. 1.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Au fost propuse următoarele două modificări ale anexelor la acord.

1) Elveția a propus reducerea nivelului de protecție a lupului (*Canis lupus*) prin deplasarea acestei specii din anexa II (specii de faună strict protejate) în anexa III (specii protejate ale faunei – reglementare posibilă).

Elveția și-a justificat propunerea prin faptul că numărul de lupi din Europa a crescut substanțial de la intrarea în vigoare a convenției și, prin urmare, specia nu mai are nevoie de un nivel strict de protecție. Această modificare ar permite gestionarea și controlul lupilor (inclusiv prin vânare), fără a mai fi necesar să se facă derogări în temeiul articolului 9 din convenție. Nivelul de protecție ar fi astfel mai scăzut pentru toate populațiile de lupi de pe teritoriul acoperit de către părțile la convenție, indiferent de starea de conservare și de tendințele populațiilor acestora. Propunerea Elveției ar conduce efectiv la acest cel mai mic numitor comun în ceea ce privește conservarea populațiilor de lupi pe teritoriul Europei și nu este conformă cu statutul actual de protecție juridică a lupului prevăzut în Directiva „Habitat”.

Potrivit unui studiu recent ², din cele nouă populații în majoritate transfrontaliere de lupi din Uniune și din țările învecinate, numai trei se încadrează la categoria „riscuri minime”, în timp ce șase sunt „vulnerabile” sau „potențial amenințate”. Populația din Alpii Occidentali-Centrali, care acoperă Elveția, este „vulnerabilă” pe Lista roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN).

Deși recunoaște provocările coexistenței între lupi și oameni care decurg din creșterea numărului și a ariei de răspândire ale lupilor, actuala propunere a Elveției de a reduce statutul de protecție a lupului în întreaga Europă nu este justificată din punct de vedere științific și din punctul de vedere al conservării.

Orice propunere de modificare a statutului de protecție juridică a lupului în Europa ar trebui să se bazeze pe o evaluare completă a implicațiilor acesteia asupra stării de conservare a lupului în întreaga Europă. Informațiile disponibile arată că, în majoritatea statelor membre ale UE, în special în cele în care specia este strict protejată, aceasta continuă să se afle într-o stare de conservare nefavorabilă.

În plus, în 2019, statele membre ale UE vor furniza rapoarte actualizate privind starea de conservare a lupului, astfel cum se prevede la articolul 17 din Directiva „Habitat”. Prin urmare, Uniunea ar trebui să amâne stabilirea unei poziții cu privire la această propunere de modificare până când informațiile respective devin disponibile.

2) Norvegia a prezentat o propunere de deplasare a gâștei cu obraji albi (*Branta leucopsis*) din anexa II (specii de faună strict protejate) în anexa III (specii protejate ale faunei – reglementare posibilă). Justificarea pe care se bazează propunerea este că dimensiunea totală a populației de gâște cu obraji albi a crescut de peste zece ori în perioada 1980-2010 (de la 110 000 la 1 319 000), printre altele, ca urmare a intensificării agriculturii care a dus la creșterea semnificativă a cantității de hrană disponibile pentru animale. Prin urmare, specia nu mai are nevoie de o protecție strictă în toată aria sa de răspândire.

Această propunere nu este conformă cu statutul actual de protecție juridică a gâștei cu obraji albi prevăzut în Directiva „Păsări”, întrucât specia nu este menționată în anexa II la directiva

²

http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/152040/AGRI%20NEWS%20Issue10_2018_29%20August.pdf

respectivă (specii care pot fi vâdate). Specia este menționată în anexa I la Directiva „Păsări” (și anume specii pentru care trebuie desemnate arii de protecție specială).

Sub auspiciile Acordului privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-eurasiatice (AEWA), se elaborează în prezent un proiect de plan de gestionare monospecifică a gâștei cu obraji albi, pentru a răspunde creșterii foarte rapide a populației, în special problemelor cauzate de această specie (daune agricole și riscuri pentru siguranța aviației). Planul ar oferi un cadru pentru sprijinirea procesului decizional în statele din aria de răspândire în ceea ce privește aplicarea derogărilor, incluzând o evaluare periodică a impactului cumulat al derogărilor, precum și în ceea ce privește monitorizarea stării populației și evoluția daunelor agricole sau a riscurilor pentru siguranța aviației. Planul ar facilita schimbul de informații și, eventual, coordonarea măsurilor de derogare între statele din aria de răspândire pentru a spori eficiența acestora și pentru a evita efectele neintenționate asupra căilor de migrație. Planul urmează să fie adoptat cu ocazia celei de a șaptea reuniuni a părților la acord, în decembrie 2018.

Uniunea ar trebui să sprijine propunerea Norvegiei de modificare pentru a răspunde creșterii foarte rapide a populației acestei specii, în special problemelor cauzate de specie (daune agricole și riscuri pentru siguranța aviației), astfel încât părțile la convenție care nu sunt membre ale UE să poată aplica măsuri de gestionare a populației, inclusiv vânărea acestei specii, în funcție de necesități. Cu toate acestea, având în vedere că în prezent nu se prevede sau nu este posibilă vreo modificare a anexelor la Directiva „Păsări” în termenul scurt impus de convenție (90 de zile), Uniunea va trebui să indice că, deocamdată, va aplica măsuri de protecție mai stricte, astfel cum se prevede la articolul 12 din convenție.

Prin urmare, Consiliul ar trebui să ia o decizie pentru a stabili poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în vederea celei de a treizeci și opta reuniuni a Comitetului permanent, cu privire la propunerile de modificare de mai sus.

Obiectul deciziei avute în vedere a Comitetului permanent se referă la un domeniu al competenței externe exclusive a UE în temeiul articolului 3 alineatul (2) din TFUE, întrucât se încadrează într-un domeniu reglementat deja în mare măsură de norme interne comune (și anume Directiva „Habitat” și Directiva „Păsări”).

4. TEMEIUL JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire *„a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”*.

Conceptul de *„acte cu efecte juridice”* include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Conceptul include totodată și instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care

„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”³.

4.1.2. Aplicarea la cazul de față

Comitetul permanent este un organism instituit prin acord.

Decizia pe care Comitetul permanent este invitat să o adopte este un act cu efecte juridice. Actul avut în vedere va avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 6 din acord. Actul avut în vedere nu modifică și nu completează cadrul instituțional al acordului.

Temeiul juridic procedural al deciziei propuse este, prin urmare, articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul de față

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la mediu.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 192 alineatul (1).

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 192 alineatul (1) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

5. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul Comitetului permanent va modifica anexele II și III la acord, este oportună publicarea acestuia, după adoptare, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

³ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a treizeci și opta reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa cu privire la modificarea anexelor II și III

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna) (denumită în continuare „acordul”) a fost încheiată de către Uniune prin Decizia 82/72/CEE a Consiliului⁴ și a intrat în vigoare la 1 septembrie 1982.
- (2) În temeiul articolului 17 din acord, Comitetul permanent poate adopta o decizie pentru a modifica anexele la acord.
- (3) În cursul celei de a treizeci și opta reuniuni, care se va desfășura în perioada 27-30 noiembrie 2018, Comitetul permanent urmează să adopte o decizie privind modificarea anexelor II și III la acord.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Comitetului permanent, întrucât decizia va avea caracter obligatoriu pentru Uniune.
- (5) Norvegia a prezentat o propunere de deplasare a găștei cu obraji albi (*Branta leucopsis*) din anexa II la acord, referitoare la „Speciile de faună strict protejate”, în anexa III la acord, referitoare la „Speciile protejate ale faunei”.
- (6) Cele mai recente informații științifice disponibile privind dimensiunea, distribuția și amenințările la adresa populațiilor de găște cu obraji albi arată că populația totală a crescut de peste 10 ori în perioada 1980-2010 și se află în prezent în stare de conservare sigură.
- (7) Uniunea ar trebui să sprijine această propunere pentru a răspunde problemei creșterii foarte rapide a acestei specii în aria sa de răspândire. Cu toate acestea, propunerea nu este conformă cu statutul actual de protecție a găștei cu obraji albi prevăzut în Directiva 2009/147 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice. Având în vedere că în prezent nu se prevede sau nu este posibilă vreo modificare a anexelor la această directivă în termenul scurt

⁴ JO L 38, 10.2.1982, p. 1.

impus de convenție (90 de zile), Uniunea va aplica deocamdată măsuri de protecție mai stricte, astfel cum se prevede la articolul 12 din acord.

- (8) Elveția a prezentat o propunere de deplasare a lupului (*Canis lupus*) din anexa II la acord, referitoare la „Speciile de faună strict protejate”, în anexa III la acord, referitoare la „Speciile protejate ale faunei”.
- (9) Diminuarea statutului de protecție a populațiilor de lupi la cel mai mic numitor comun nu este justificată din punct de vedere științific și din punctul de vedere al conservării. Cele mai recente informații științifice disponibile privind dimensiunea, distribuția și amenințările la adresa populațiilor europene de lupi arată că, din cele nouă populații în majoritate transfrontaliere de lupi din Uniune și din țările învecinate, numai trei se încadrează la categoria „riscuri minime”, în timp ce șase sunt „vulnerabile” sau „potențial amenințate”. Populația din Alpii Occidentali-Centrali, care acoperă Elveția, este „vulnerabilă” pe Lista roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii (IUCN).
- (10) Informații actualizate privind starea de conservare a lupului în Uniune vor fi disponibile în 2019 din rapoartele care vor fi prezentate în temeiul articolului 17 din Directiva „Habitat”. Prin urmare, Uniunea ar trebui să încerce să amâne votul Comitetului permanent cu privire la propunerea Elveției până la momentul în care aceste informații vor fi disponibile,

(11)

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, la cea de a treizeci și opta reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa este următoarea:

- sprijinirea propunerii de deplasare a gâștei cu obraji albi (*Branta leucopsis*) din anexa II la acord, referitoare la „Speciile de faună strict protejate”, în anexa III la acord, referitoare la „Speciile protejate ale faunei”. Uniunea va aplica deocamdată măsuri de protecție mai stricte pentru această specie, astfel cum se prevede la articolul 12 din acord;
- solicitarea sprijinului celorlalte părți contractante la convenție pentru a amâna votul privind propunerea de deplasare a lupului (*Canis lupus*) din anexa II la acord, referitoare la „Speciile de faună strict protejate”, în anexa III la acord, referitoare la „Speciile protejate ale faunei”, până când vor fi disponibile informații actualizate privind starea de conservare a lupului în Uniune.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele